

Giới thiệu Trúc Mã Đại Tác Chiến

Chuyển ngữ: Liêu Bebe

Beta: Queenie_SK

Truyện ngắn 12 chương

Thể loại: Nữ truy, thanh mai trúc mã, ngọt sủng.

~~~~~

Hai người là thanh mai trúc mã, cùng bên nhau từ thuở bé. Gia đình cô không được hoà thuận lắm, cho nên cứ thích sang bên nhà hàng xóm chơi. Từ đó mà quen được cậu ta. Hai đứa nhỏ mặc dù có chút cọ xát lúc đầu nhưng sau lớn dần lên, tình cảm cũng trở nên tốt hơn.

Dù vậy cả hai vẫn cứ không thể phân rõ tình cảm của mình, mối quan hệ cứ lập lờ, mơ hồ như thế...

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Nhận được tin từ cô bạn thân Chu Ninh, rốt cục Trầm Nguyệt Lượng cũng hiểu được lý do vì sao mắt phải mình giật cả ngày.

Lục Tinh Thần quá trớn!

Trong tám hình Chu Ninh gửi đến, Lục Tinh Thần đang ngồi cùng bàn với một cô gái trắng trẻo xinh xắn, khoe miệng hiếm khi cong lên của anh vương nét cười như có như không, có vẻ như cuộc trò chuyện thực sự rất vui.

Trầm Nguyệt Lượng đứng ngồi không yên.

Cô ở đây cực khổ tăng ca, anh thì nhàn hạ đi ăn cùng người ta, còn dám trắng trợn lái trật đường ray như thế, cả gan chọn địa điểm ở ngay tòa nhà dưới công ty các cô.

Cái nào nhìn được chứ cái này thì tuyệt đối không!

Trầm Nguyệt Lượng vỗ bàn, hung hăng đi vào phòng làm việc của Boss, mở miệng xin nghỉ.

Từ trước đến nay tính tình cô luôn hấp tấp, Boss không cho phép thì cô nghỉ việc ngay tức khắc. Dù sao đã phải tăng ca suốt hai tuần liền, cô sớm muốn quảng gánh bỏ chạy rồi.

Vừa đến nhà hàng, Trầm Nguyệt Lượng liếc mắt một cái đã thấy Lục Tinh Thần.

Anh khôi phục vẻ mặt lạnh lùng cổ hữu, bày ra bộ dạng chính nhân quân tử, biểu hiện khá gượng ép.

Cô gái đối diện thì vẫn cực kì phấn khích, thao thao bất tuyệt, khá giống dáng vẻ nhiệt tình của cô năm đó.

Trầm Nguyệt Lượng định vào toilet trang điểm lại một chút, ít nhất cũng nên có một đôi môi rừng rực lửa áp đảo đối phương.

Chỉ có điều ... cô còn chưa đi được hai bước đã nghe tiếng gọi quen thuộc của Lục Tinh Thần: “Trầm Nguyệt Lượng.”

Vì vậy cô buộc phải thay đổi chiến lược, nở nụ cười thật tươi đi về phía bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Trầm Nguyệt Lọng đến sớm hơn so với dự tính của Lục Tinh Thần.

Bất gặp nụ cười thần bí cùng động tác đặt hai tay lên bụng của cô, hàng chân mày Lục Tinh Thần bỗng nhiên giật giật.

Không ai có thể rõ ràng hơn anh ... đến giờ Trầm Nguyệt Lọng phát bệnh.

Quả nhiên là vậy, cô vừa ngồi xuống đã vờ như không có người đối diện, vờ vịt hờn dỗi với anh: “Cục cưng hôm nay ngoan lắm, không lộn xộn chút nào á! Chắc bé con biết hôm nay ba đến đón nó!”

Lục Tinh Thần sắc súa, anh đưa tay với lấy chiếc khăn giấy trên bàn ăn, lau miệng, tầm mắt nhìn vào vùng bụng bằng phẳng của cô.

Mấy năm nay Trầm Nguyệt Lọng lấy danh nghĩa ‘Chấn hoa đào’ đã giúp được anh khá nhiều, nhưng danh hiệu tự phong cũng theo đó mà tăng vọt, từ hộ hoa sử giả đến người yêu, sau đó là vị hôn thê, hôm nay đã thăng cấp biến thành mẹ của con anh.

“Chúng ta còn chưa ngủ với nhau thì em mang thai kiểu gì chứ?” Lục Tinh Thần ghé sát vào tai Trầm Nguyệt Lọng, nhìn thì có vẻ vô cùng thân mật, nhưng thực chất thì giọng điệu của anh đang nghiêng răng nghiêng lợi, không giống bộ dạng nhã nhặn như ở trước mặt người khác.

Trầm Nguyệt Lọng quay đầu, ‘chụt’ - một nụ hôn rơi trên má anh, rồi học theo anh ngoẹo đầu thì thầm: “Vậy thì ngủ đi.”

Thanh âm cô rất nhẹ, ba phần khiêu khích, bảy phần câu dẫn.

Tuy Lục Tinh Thần bị cô trêu chọc nhiều năm như vậy, khả năng miễn dịch đã ở mức siêu cấp, vậy mà vẫn cảm nhận được khí huyết dâng trào, vành tai nóng nóng.

Lục Tinh Thần bấm nhẹ eo cô, ra hiệu cô phải biết chừng mực.

Trầm Nguyệt Lọng cười cười, không ừ chẳng hừ.

“Cô đây là?” Phương Nhiên cất tiếng hỏi Lục Tinh Thần, cắt đứt màn ‘chàng chàng thiếp thiếp’ của hai người.

“Tôi là vị hôn thê của Lục Tinh Thần, là mẹ của con anh ấy, là con dâu của ba mẹ Tinh Thần, Trầm Nguyệt Lọng. Chúng tôi là vợ chồng trăng sao trong truyền thuyết.”

* Chơi chữ, trăng sao là ghép từ tên của 2 người. 月亮: Nguyệt Lọng- ánh trăng và 星辰: Tinh Thần – ngôi sao).

Trầm Nguyệt Lọng tự ý thêm một tràng dài giới thiệu trước tên của mình, dường như sợ người khác nghe không hiểu.

Lục Tinh Thần không thừa nhận cũng không phủ nhận, chỉ im lặng liếc cô một cái. Lời giới thiệu như vậy cũng chỉ có cô mới nói được.

Hành động của anh khi lọt vào mắt Phương Nhiên chính là cung chiêu, là ngầm chấp nhận.

Phương Nhiên lặng lẽ cuộn chặt tay.

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Thấy hai người kia không để ý mình, Phương Nhiên liếc Trầm Nguyệt Lọng một cái rồi tìm lí do rời đi.

“Không phải em làm thêm đến chín giờ à?”

Trầm Nguyệt Lọng chột dạ, cô đảo mắt, bắt đầu nói hươu nói vượn: “Em bấm ngón tay tính được anh đang bị yêu nữ dây dưa nên cố tình đến đây giải cứu.”

Đương nhiên cô biết, với tính cách cẩn thận của Lục Tinh Thần nếu muốn dây dưa cùng người khác thì có cả đời cô cũng không biết.. làm gì lại chình ỉnh ra trước mắt để cô có cơ hội dễ dàng tóm lấy thể này.

Chỉ là cái cớ cho cô.

Lục Tinh Thần hừ lạnh, ra hiệu cô chuyển sang ngồi phía đối diện, thuận miệng nói: “Phương Nhiên chỉ là đồng nghiệp mới.”

Trầm Nguyệt Lọng nghe xong ngoan ngoãn liền, không đoán đo mà bán đứng Chu Ninh: “Đều do Chu Ninh gửi ảnh cho em, em tin anh không phải là

người dễ bị yêu tình cầu dẫn.”

Lục Tinh Thần liếc mắt nhìn cô: “Phải không?”

Trầm Nguyệt Lượng gật đầu như giả vờ, cô quỳến rũ anh nhiều năm như vậy còn chưa thành, có thể không tin ư?

Cơm nước xong, Trầm Nguyệt Lượng bỗng chốc đổi giọng ngọt ngào: “Lục Tinh Thần, nếu phải chọn giữa Tại Trinh và anh thì em nhất định sẽ không chút do dự mà chọn anh, tuyệt không hai lòng.”

“Sau đó?” Lục Tinh Thần nhướn mày.

“Vì vậy ... anh có thấy cảm động không? Muốn lấy thân báo đáp?” Trầm Nguyệt Lượng vừa mở miệng đã trả lời ngay.

Lục Tinh Thần không phản ứng, giọng lạnh lùng: “Nói thật đi!”

“Vì... để giúp anh chấn hoa đào, hình như em cãi nhau với ông chủ rồi.”

Vốn tưởng rằng Lục Tinh Thần sẽ khiển trách cô vài câu, không ngờ anh lại thản nhiên đáp: “Ngày nào cũng tăng ca rất dễ đột tử. Dù gì cãi thì cũng cãi rồi, về sau không được lấy cớ này nữa.”

Trầm Nguyệt Lượng sững người.

Cô chợt nhớ lại ngày hôm trước khi cô tức giận nói với anh không muốn tăng ca, muốn được nghỉ ngơi, lúc đó anh còn trách cô không thể chịu đựng được gian khổ.. Hôm nay tự dưng lại dưng lên kể ‘Bắt kẻ thông gian’ để cô lấy nó làm lý do, là trùng hợp sao?

Còn nữa, ảnh chụp Chu Ninh gửi, ở góc độ đó mà có thể bắt được độ cong nơi khóe miệng anh... Thật sự không phải anh cố ý?

“Đi, về nhà.” Lục Tinh Thần cắt đứt dòng suy nghĩ của cô.

Trầm Nguyệt Lượng hoàn hồn, không chịu đứng dậy: “Lục Tinh Thần, em muốn hôn anh một cái.”

“Không cho.”

“Đừng ngại mà.”

“Trầm Nguyệt Lượng!”

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Bỏ việc, Trầm Nguyệt Lượng quay về tháng ngày sống như heo mới cảm nhận được cơ thể cô được bơm đủ máu. Điều duy nhất không hoàn mỹ chính là Lục Tinh Thần phải đi làm, không thể chơi với cô.

Lục Tinh Thần ngoài miệng thì ghét bỏ nhưng ngay ngày hôm sau đã đưa cho cô một tấm thẻ, báo mật mã là ngày sinh của anh.

Khi ấy Trầm Nguyệt Lượng còn đang ngủ, lại còn mơ đến khúc quan trọng – cô hoàn toàn hạ gục được Lục Tinh Thần; vậy mà bị anh đánh thức. Đầu óc chập mạch, cô không những không cảm ơn mà còn cố tình gây sự: “Vì sao không phải ngày sinh của em?”

Lục Tinh Thần liếc cô: “Vậy lấy hay không?”

“Lấy! Còn muốn lấy cả anh nữa!” Ngủ điệu ngái ngủ, ánh mắt mơ mơ màng, trông cô không khác con mèo lười đang nũng nịu.

Dứt lời, cô đá chân, muốn bày ra tư thế mê hoặc nhất, nhưng cúi đầu nhìn bộ pijama của mình, cô chán nản, rên lên một tiếng, cất giọng rầu rĩ: “Em muốn mua áo ngủ gợi cảm, nội y tình thú, mua mua mua, mua cho anh nghèo luôn!”

Lục Tinh Thần thật sự muốn phì cười nhưng sợ chọc cô bùng nổ, anh húng hắng ho: “Sau đó thì sao?”

“Sau đó ~~~~~” Trầm Nguyệt Lượng kéo dài âm cuối, thò đầu ra ngoài, bày tỏ ước mơ: “Sau đó sẽ bao nuôi anh, ha ha ha ha...”

“Em nằm mơ tiếp đi, cuối tuần anh được nghỉ, chúng ta cùng nhau về nhà.”

Trầm Nguyệt Lượm gật đầu, nhanh chóng bò đến mép giường, đưa tay nắm góc áo anh: “Hôn một cái rồi đi, nhé?”

Lục Tinh Thần không nói gì, cúi đầu nhìn đồng hồ trên tay rồi lại nhìn Trầm Nguyệt Lượm, đứng bất động.

Ngũ quan tuần lẫm, dáng người cao gầy, bộ âu phục thẳng thớm, khắp người tản ra hơi thở nam tính, sức hấp dẫn mê người.

Trầm Nguyệt Lượm nuốt nước bọt, cô thề với lòng sau này nhất định sẽ trị căn bệnh kiều ngạo này của anh, buộc anh phải vẫy đuôi cầu xin. Tuy nhiên ngay lúc này đây cô bị sắc đẹp mê muội, đành phải tự đứng lên, nhảy bổ vào người anh hôn lấy hôn để, cũng vì đó mà bỏ qua ý cười trên môi anh.

Đĩ nhiên cô cũng không quên lấy lại tí mặt mũi cho mình: “Cô nhân có câu tự mình động thủ, muốn hôn thì phải tự bước đến!”

Đáp lại cô là một tiếng hừ lạnh đầy kiều ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Trầm Nguyệt Lượm và Lục Tinh Thần là thanh mai trúc mã.

Mẹ của anh – Từ Bình là giáo viên tiểu học, khi đó Trầm Nguyệt Lượm vừa chuyển đến, được phân vào lớp của bà. Bà cô buôn bán bận rộn, lại không có người thân nào để nhờ chăm sóc cô nên bà đưa Trầm Nguyệt Lượm về nhà mình, chờ đến tối thì bà cô đến đón về.

Từ bé Trầm Nguyệt Lượm đã rất dẻo miệng, vừa về nhà họ Lục đã lập tức thay bằng cô Từ thành di Từ, gọi ông Lục là chú Lục, khiến hai người thích vô cùng.

Đến phiên Lục Tinh Thần, thấy anh thấp hơn mình nên cô nghĩ anh nhỏ tuổi hơn, phấn khích ôm cổ anh, hôn lên mặt anh một cái, “Chị là chị Nguyệt Lượm, về sau chị sẽ dẫn em đi chơi.”

“Nguyệt Lượm, Tinh Thần nhà di lớn hơn con một tuổi, con phải gọi là anh.” Từ Bình nở nụ cười.

“Tinh Thần?” Trầm Nguyệt Lượm hỏi lại, thấy Từ Bình gật đầu, lập tức đổi giọng: “Anh Tinh Thần, em là Nguyệt Lượm.”

Khi đó Lục Tinh Thần không hề có cảm tình với Trầm Nguyệt Lượm vì cô hoạt bát ‘quá mức’.

Anh ghét vóc dáng cao ráo của cô, cũng ghét cô gọi anh là ‘anh Tinh Thần’, ghét nhất là cô cướp hết sự chú ý của ba mẹ, có một khoảng thời gian anh luôn lạnh nhạt với cô.

Trầm Nguyệt Lượm làm gì có nghĩa là ánh trăng lặng lẽ chứ, cô chính là mặt trời mãnh liệt, hoàn toàn không thêm để ý đến thái độ của Lục Tinh Thần. Cô y hệt keo con chó dính chặt vào anh, ngày nào cũng cười hi hi bất chuyện, chẳng bao giờ biết giận, biết buồn.

Một thời gian sau, Lục Tinh Thần sao có thể ghét mãi được? Cô gái nhỏ mỗi ngày đều cười với anh, còn tặng tất cả đồ cô thích nhất cho anh, khiến cuộc sống xung quanh anh cũng dần náo nhiệt hơn, bắt đầu có người chơi cùng như bao người bạn khác.

Vết thương lòng bị cô lập vì có mẹ là giáo viên dần dần được xoa dịu, anh bắt đầu chú ý tới Trầm Nguyệt Lượm vì cô là học sinh mới và cũng không có bạn. Dường như anh có thể hiểu được nguyên nhân vì sao cô không bao giờ tức giận – cô sợ người ta không thích cô, phớt lờ cô – giống như cách mà anh đã từng cư xử với cô vậy.

Cứ như thế hai trái tim từ từ rút ngắn khoảng cách ... thế nhưng anh chưa bao giờ nói ra, vẫn luôn lạnh lùng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chám)Net**.

Chương 6

Cuối tuần về nhà, đương nhiên là về nhà họ Lục trước.

Vừa vào cửa, Trầm Nguyệt Lượm thân thiết gọi: “Ba Lục, mẹ Lục.”

Cô nũng nịu ôm chăm lấy hai ông bà khiến bọn họ phá lên cười thật lớn.

Lục Tinh Thần đứng yên một bên, anh đã quen bị giành mất sự yêu thương, còn mình như đứa con rơi. Anh không nhớ Trầm Nguyệt Lọng đã gọi ba mẹ anh như vậy từ lúc nào, nhưng hình như hai người đều rất thích.

“Đáng yêu quá!” Trầm Nguyệt Lọng ngạc nhiên.

“Mẹ Lục, mẹ nuôi chú cún con đáng yêu này từ lúc nào vậy ạ?”

“Đó là con chó của nhà di Trương. Trước kia di ấy ở đối diện nhà chúng ta, sau đó chuyển đi, dạo gần đây mới quay trở về. Di ấy đi thăm con gái nên nhờ mẹ chăm nó vài ngày.” Giọng nói của Từ Bình từ trong bếp vọng ra.

“Thật đáng yêu!” Trầm Nguyệt Lọng ngồi xuống vọc hai cái tai của nó, quay lại nói với Lục Tinh Thần: “Em cũng muốn nuôi một con.”

“Không được!” Lục Tinh Thần thẳng thừng cự tuyệt. Tinh cô cả thèm chóng chán, hôm nay thích, ngày mai lại không thích nữa, chỉ có mình anh ở lại thu dọn tàn cuộc; mà thật sự anh thu dọn chỉ một mình cô cũng đủ mệt rồi.

Trầm Nguyệt Lọng bĩu môi, chạy vào bếp méc ba mẹ Lục.

Không biết ông bà Lục nói thế nào lại khiến Trầm Nguyệt Lọng vô cùng vui vẻ quay trở ra, ánh mắt của cô vô cùng kì lạ, không tiếp tục đòi nuôi chó nữa.

Cơm nước xong, ba mẹ Lục ngủ trưa, Trầm Nguyệt Lọng len lén chạy vào phòng Lục Tinh Thần.

“Anh đoán xem ba mẹ lúc nãy nói gì với em?” Cô nằm lên giường anh, cười như hồ ly trộm thịt.

Lục Tinh Thần nằm xuống bên cạnh cô, chậm rãi nhắm mắt, hiếm khi chiều theo hỏi một câu: “Nói gì thế?”

“Ha ha ha!” Trầm Nguyệt Lọng che miệng cười, xích lại gần, xoa đầu anh như chó con, giọng đặc ý: “Mẹ bảo nuôi chó rất phiền, nếu em cảm thấy buồn chán thì cứ nói anh chơi cùng em. Anh nói xem, ý mẹ có phải là bảo em nuôi anh là được đúng không? Lục tiểu cầu.”

Lục Tinh Thần im lặng, mẹ ruột anh luôn hăm hại anh như thế. Anh trở mình, ôm Trầm Nguyệt Lọng: “Ngủ đi, lát dậy anh đưa em về nhà.”

Trầm Nguyệt Lọng không nói gì, Lục Tinh Thần còn tưởng cô không muốn về nhà, anh mở mắt, định dỗ dành cô vài ba câu vừa hay bắt quả tang bàn tay cô đang đặt trên áo anh.

Trầm Nguyệt Lọng bị bắt tại trận, ánh mắt mị hoặc, ngữ điệu vô cùng thần nhiên: “Đi ngủ phải cởi quần áo mới thoải mái, em đây chỉ nghĩ cho anh.”

Lục Tinh Thần phì cười: “Cảm ơn nhưng anh thích mặc quần áo khi ngủ hơn.”

Trầm Nguyệt Lọng không quan tâm, cô xù lông: “Lục Tinh Thần, em cũng biết tự ái. Anh không cho em ngủ, thì em ... em tự ngủ.”

Chẳng trách Trầm Nguyệt Lọng đôi giọng, bởi hai mắt nhử lại của Lục Tinh Thần thật sự dọa người.

Cuối cùng Trầm Nguyệt Lọng ngoan ngoãn rúc đầu vào lòng Lục Tinh Thần ngủ, trong cơn mơ màng hình như nghe giọng anh thì thầm bên tai: “Nghĩ cho kĩ em sai ở đâu, nghĩ kĩ rồi lại trèo lên giường anh.”

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Chạng vạng, Trầm Nguyệt Lọng ở lại nhà họ Lục ăn tối sau đó nhí nhằng mãi mới chịu về nhà mình.

Đến dưới tiểu khu rồi cô vẫn không muốn xuống xe: “Em không muốn về.”

Trầm Nguyệt Lọng thậm chí không muốn gọi nơi này là nhà, vì trong lòng cô, cô không có nhà.

Từ lúc cô có kí ức đến nay thì cuộc sống chưa bao giờ thôi dọn nhà chuyển trường. Ba bận rộn công việc, gửi cô cho họ hàng chăm sóc, nhà người thân nào cô cũng đều ở qua một lần, vừa quen được một chút lại tiếp tục chuyển đi.

Không ai biết cô gái nhỏ mỗi lần cười và chào hỏi người ta đều cực kì hoảng sợ, cô sợ đối phương ghét bỏ cô, sợ người ta không cho cô ở nhờ.

Cho dù có được ở lại, cô cũng không dám làm nũng, không dám khóc, không dám tỏ ra bất mãn một chút xíu nào, thậm chí cô phải dè dặt từng li từng tí.

‘Hiểu chuyện’ là lời khen tặng bọn họ dành cho cô, đó là điều cô chưa bao giờ mong muốn.

Chỉ có ở nhà họ Lục cô mới cảm nhận được tình yêu thương thật sự từ ba mẹ Lục, không bị vương bận bởi mối quan hệ huyết thống, cũng chẳng có chút khách sáo xa cách. Khoảng thời gian đầu Lục Tinh Thần không thích cô, rồi sau đó anh bảo cô: “Đừng lúc nào cũng cười với người khác như vậy, vẫn sẽ có người không thích em.”

Nghe câu đó cô òa lên khóc, ôm anh khóc rất to, như một đứa trẻ bị mắng oan vậy.

Dần về sau, hầu hết thời gian cô đều ở nhà họ Lục, việc làm ăn của ba cô cũng ổn định. Ông tái hôn, có con riêng, và tình phụ tử chưa bao giờ dành cho cô.

“Chỉ một đêm thôi, ngày mai ăn sáng xong anh sẽ đón em về.” Lục Tinh Thần an ủi.

“Vậy anh đi dạo với em một chút đã, em ăn hơi nhiều, loang quanh một chút rồi về.” Trầm Nguyệt Lượng bắt đầu làm nũng.

Lục Tinh Thần gật đầu, đương nhiên anh biết cô đang kéo dài thời gian. Tuy rằng anh cũng không muốn cô về nhưng dù sao đây vẫn là nhà cô ... Thế nhưng ngày ngày hôm sau anh đã cực kỳ hối hận với quyết định này của mình.

Trầm Nguyệt Lượng xuống xe, bỗng nhiên nhún mạnh một cái, hai chân quăn quanh hông Lục Tinh Thần, đu lên người anh.

“Muốn đi dạo của em là đây à?” Lục Tinh Thần giả vờ tức giận.

Bây giờ Trầm Nguyệt Lượng cũng không thấy sợ, cô ôm chặt cổ anh, bầy về mặt vô tội: “Lục tiên sinh à, vừa nhìn thấy anh em đã không thể nhắc nổi bước chân? Em phải làm sao đây?”

Lục Tinh Thần thờ dài, đưa tay xốc cô lên, cụng đầu vào trán cô: “Nhất định kiếp trước anh mắc nợ em!”

Trầm Nguyệt Lượng cười hi hi, ghé sát tai anh: “Vậy anh thăm rồi, chắc chắn nợ em rất nhiều, còn nợ lâu như vậy, xem ra không đủ sức trả rồi. Lục tiên sinh không phải không thích thiếu nợ người ta à ... hay là, hôm nay chúng ta lấy tính sổ hết một lần nhé?”

Cô cố ý dựa sát vào, hơi thở mềm mại vờn quanh tai anh, sợ chưa đủ, cô còn cắn nhẹ trên tai Lục Tinh Thần một cái, khiến anh cứng đờ người.

Anh ôm cô một lúc để bình ổn hơi thở, rồi vỗ nhẹ vào mông cô cảnh cáo.

Trầm Nguyệt Lượng sừng sốt “A” một tiếng, rúc đầu vào lòng anh.

“Em sao thế?” Lục Tinh Thần hỏi lại, anh đánh rất nhẹ mà.

Trầm Nguyệt Lượng nhăn nhó một hồi, mới nhỏ giọng: “Sau này không được vỗ mông em nữa, em xấu hổ.”

“...” Lục Tinh Thần ngẩn ngơ, giữa sỏi xám và tiểu bạch thỏ thì người xấu hổ phải là anh mới đúng chứ.

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Ngày hôm sau Lục Tinh Thần gọi điện cho cô, không nghe máy. Anh nghĩ cô còn chưa dậy, ai ngờ rằng khi anh đến dưới nhà cô vẫn chưa nổi được máy. Anh cảm giác không ổn.

Chờ đến khi anh lên đến nhà, mở cửa phòng Trầm Nguyệt Lượng thì phát hiện cô nóng hầm hập.

Ông bố Trầm Nguyệt Lượng thì lơ ngơ, bà mẹ kế thì thờ ơ, con giận của Lục Tinh Thần lên đến cực điểm. Anh giơ chân đá văng ngã chiếc ghế bên cạnh, giọng kiên quyết: “Từ nay về sau tôi sẽ không bao giờ... đưa Nguyệt Lượng về đây nữa, mấy người tự lo đi!”

Dứt lời, anh ôm Trầm Nguyệt Lượng đến thẳng bệnh viện. Chờ đến khi bác sĩ truyền nước cho cô anh mới tạm thời yên tâm được chút ít.

Chỉ mới mấy tiếng đồ hồ không gặp mà cô thành như thế, yếu ớt nằm một chỗ. Anh dặn lòng sau này nhất định phải quản cô không rời mắt thì mới an tâm được.

Anh học theo về bốn cột của cô thường ngày, ghé sát vào tai cô thì thầm: “Em mau khỏe đi, anh chuẩn tầu cho em leo ‘long sàng’, dĩ nhiên là không có quần áo!”

“Không được đổi ý.” Âm thanh thều thào của Trầm Nguyệt Lượng vang lên.

Lục Tinh Thần nhìn cô, hoài nghi: “Tinh đúng lúc như vậy?”

Trầm Nguyệt Lượng cắn môi: “Chúng ta có thần giao cách cảm.”

Vừa mở miệng là biết treu người, Lục Tinh Thần khẳng định cô không sao thật rồi. Anh sờ trán cô, không còn sốt cao như vừa rồi. Anh với tay lấy cháo mức cô ăn.

“Kể anh nghe xem chuyện gì đã xảy ra nào? Chỉ mới một đêm mà sốt li bì như vậy.” Lục Tinh Thần hỏi.

Trầm Nguyệt Lượng dẫu môi: “Còn không phải tại anh muốn em về.” Lại sợ Lục Tinh Thần tự trách nên cô chỉ kể ngắn gọn.

Tối qua cô về đến nhà, gõ cửa mãi vẫn không ai mở cửa, nhưng cô chắc chắn nghe thấy tiếng mẹ kể cô ở bên trong. Cô liền gọi điện cho bố, lại không nhắc chuyện cô đang đứng trước cửa mà chỉ hỏi ông bao giờ về. Kết quả ... ông về trễ hơn dự kiến cả ba tiếng đồng hồ.

“... Cho nên em đứng ngoài cửa chờ hơn ba tiếng đồng hồ?” Lục Tinh Thần vừa xót cô, lại vừa tức.

“Được rồi được rồi, sau này em sẽ không bao giờ...vờ ngó ngán nữa.” Trầm Nguyệt Lượng lập tức nhận sai, nũng nịu: “Anh đang nắn em đây à? Mãng bệnh nhân như em? Lục Tinh Thần, em khó chịu quá.”

Lục Tinh Thần liếc mắt, hôn nhẹ lên trán cô, nhưng ngoài miệng vẫn đe: “Sau này còn giả ngu nữa xem anh trừng phạt em thế nào!”

Vành mắt Trầm Nguyệt Lượng đỏ ửng, đưa tay đòi ôm một cái.

Ra viện, Trầm Nguyệt Lượng đương nhiên bị đưa về nhà họ Lục. Ông bà Lục mắng Lục Tinh Thần một trận, rồi hỏi han Trầm Nguyệt Lượng. Ông bà thật sự lo lắng cho cô. Trầm Nguyệt Lượng không nhịn được rung rung nước mắt, ôm chầm lấy bà Lục làm nũng.

Hôm sau Lục Tinh Thần phải đi làm, đương nhiên không ai giữ anh. Ông bà Lục chỉ căn dặn anh đi cẩn thận, còn Trầm Nguyệt Lượng cũng chỉ nhắc anh không được theo người khác.

Lục Tinh Thần sờ mũi, nói sẽ đến đón cô, sau đó rời đi

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Sau khi Trầm Nguyệt Lượng khỏi bệnh, không cần chờ Lục Tinh Thần tới đón, tự mình ngồi xe về. Cô muốn cho anh một bất ngờ, không nói cho anh biết trước, ai ngờ cô chờ đến tám giờ hơn anh mới về.

.... Lại còn không phải về một mình, mà về với Phương Nhiên!

Đây là một tiết mục kinh hi hay kinh hãi? Trầm Nguyệt Lượng quan sát hai người, lặng lẽ suy nghĩ.

“Nguyệt Lượng, lần trước còn chưa giới thiệu.” Phương Nhiên mở miệng trước: “Tôi là con gái di Trương, trước đây tên là Trần Nhiên, ở đối diện nhà Tinh Thần. Sau đó chuyển đi, tôi đổi họ theo cha dượng thành họ Phương.”

Trầm Nguyệt Lượng nhũm mày suy nghĩ một lúc, hình như là có người như vậy thật, nhưng ngoài miệng lại nói: “Không nhớ lắm. Lục Tinh Thần, chuyện này là sao vậy?”

Lục Tinh Thần giật giật khóe môi, còn chưa lên tiếng thì đã bị Phương Nhiên giành nói trước: “Như cô thấy đấy, đêm hôn khuya khoắt, trai đơn gái chiếc, Tinh Thần mang tôi về nhà, cô nói xem là ý gì?”

Khi cô ta nói về mặt ôn hòa khi này không còn mà thay vào đó là sự khiêu khích. Nếu Trầm Nguyệt Lượng đã không coi cô ta ra gì thì cô ta cũng chẳng cần khách sáo nữa. Cô ta chỉ còn cơ hội duy nhất này thôi, nhất định phải bắn trúng đích.

Trầm Nguyệt Lượng bật cười: “Mới tám giờ hơn đã đêm hôn khuya khoắt??? Cô là người cổ đại xuyên đến à! Không tức giận cô coi tôi ngu chắc? Tôi mới đi ba ngày, chẳng phải là ba tháng, càng không phải ba năm. Nếu Lục Tinh Thần để bị dụ dỗ như vậy thì tôi đã sớm ném anh ấy đến tận Thái Bình

Dương rồi.”

Không thể không nói, Trầm Nguyệt Lượng bình thường lúc nào cũng hihi haha như một đứa con nít, nhưng lúc tức lên thì cũng không phải tay vừa.

Phương Nhiên chưa từng thấy mặt này của Trầm Nguyệt Lượng.

Lần trước gặp cô, Phương Nhiên vẫn đoán cô giống như trước, tính cách trẻ con, là đứa trẻ lớn xác bị Lục Tinh Thần chiều hư. Do vậy cô ta nghĩ hẳn là cô sẽ khóc lóc sụt sùi, truy hỏi “Vì sao?”; hoặc sẽ gờm tính trẻ con giận lẫy Lục Tinh Thần. Cô ta không ngờ cô lại có phản ứng như thế.

Phương Nhiên lúc này mới biết sự tự tin của Lục Tinh Thần từ đâu mà đến, nhưng cô ta không muốn buông tha. Cô ta nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng tiếp lời: “Đàn ông mà, thích mới mẻ, tình cảm lâu dài cũng không bằng cảm xúc thiên lôi gặp địa hỏa.”

Trầm Nguyệt Lượng nghe xong, không nói một lời mà quay người vào nhà. Phương Nhiên còn chưa kịp đắc ý, lại trông thấy cô đi ra, cầm theo một tờ giấy và một tấm thẻ.

“Đây là giấy kiểm tra sức khỏe tháng trước của Lục Tinh Thần, sức khỏe rất tốt. Đây là thẻ ngân hàng của anh ấy, số dư khá nhiều. Hôm nay tôi vừa từ nhà họ Lục về, ba mẹ Lục đều khỏe cả. Tuần trước tôi về nhà mình, tuy rằng ở không lâu nhưng cũng đủ xác nhận được bố tôi không gặp khủng hoảng kinh tế, nợ nần chồng chất buộc phải nhờ đến Lục Tinh Thần trả nợ hộ... Phương Nhiên, bệnh hiểm nghèo, nợ nần, người nhà, tất cả những mặt có khả năng bị dồn ép đều không tồn tại, anh ấy chắc chắn không thể nào buông bỏ tôi được!”

Phương Nhiên cắn môi không trả lời. Những mưu tính của cô ta đều dựa vào lối suy nghĩ của một người phụ nữ bình thường. Phụ nữ thường nổi cơn ghen khi bắt gặp người đàn ông của mình và người phụ nữ khác, trong lòng sẽ hoảng sợ. Tuy nhiên cô ta quên mất sự tin nhiệm của Trầm Nguyệt Lượng dành cho Lục Tinh Thần. Cô vốn dĩ không bao giờ tin Lục Tinh Thần phản bội mình, tình cảm của họ không gì có thể phá hủy.

Phương Nhiên không cam lòng, từ nhỏ cô ta đã thích Lục Tinh Thần, cho rằng mình gần gũi sẽ được ban lộc. Vậy mà bỗng dưng lại nhảy ra một Trầm Nguyệt Lượng đoạt anh mất.

Cô ta luôn nghĩ, nếu lúc đó mình chủ động, sớm chiếm hết sự chú ý của Lục Tinh Thần, có phải anh sẽ không thích Trầm Nguyệt Lượng, sẽ dành tất cả những gì tốt đẹp nhất của anh đều cho cô ta?

Lục Tinh Thần cho rằng Phương Nhiên đã sớm thấy được kết quả, anh hừ lạnh một tiếng, đang định bước về phía Trầm Nguyệt Lượng thì cô ta đột nhiên kéo lấy tay anh.

Trầm Nguyệt Lượng trông thấy Lục Tinh Thần không lập tức đẩy Phương Nhiên ra, vành mắt cô bỗng chốc đỏ bừng, hét lên: “Lục Tinh Thần! Anh còn không bỏ cô ta ra!”

Phương Nhiên nghe thấy, ánh mắt sáng bừng, cô ta vốn chỉ làm theo bản năng, lúc này mới cảm thấy đây là biện pháp tốt nhất để đánh bại Trầm Nguyệt Lượng.

Trầm Nguyệt Lượng có thể tỉnh táo dùng lý trí suy xét Lục Tinh Thần có ăn vụng bên ngoài không, nhưng lại không chịu được cảnh anh tiếp xúc thân thể với người khác giới trước mặt mình.

Nghĩ như vậy, Phương Nhiên càng thêm lực, ôm chặt Lục Tinh Thần, tuy nhiên cô ta bị anh đẩy mạnh, ngã xuống đất.

Lục Tinh Thần không thèm nhìn cô ta, lao về phía Trầm Nguyệt Lượng, ôm chầm lấy cô.

“Lục Tinh Thần, anh là của em, người khác đừng mơ, chạm một chút cũng không được.” Giọng nức nở, cực kỳ giống đứa bé tui thân vì món đồ chơi yêu thích bị cướp mất.

Lục Tinh Thần hôn cô: “Là của em, không cho kẻ khác chạm vào, Lục Tinh Thần mãi mãi là của riêng Trầm Nguyệt Lượng.”

Phương Nhiên ngã sòng xoài dưới đất nhìn hai người, cô ta biết mình thất bại thảm hại rồi. Lục Tinh Thần đã chỉ đích danh là của Trầm Nguyệt Lượng chứ không phải dùng từ ‘em’. Anh đã hoàn toàn cắt đứt mọi hi vọng của cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Thì ra Trầm Nguyệt Lượng và Lục Tinh Thần có suy nghĩ giống nhau. Anh biết hôm nay cô chuyển nước biển ngày cuối nên định đi đón cô, cho cô một bất ngờ.

Ai ngờ vừa tan làm liền bị Phương Nhiên chặn lại, kể chuyện mình là Trần Nhiên, nghe thấy anh nói với đồng nghiệp là đi đón Trầm Nguyệt Lượng nên

muốn nhờ anh chở cô ta và đi Trương mẹ cô ta về luôn.

Lục Tinh Thần đồng ý.

Trên đường, Phương Nhiên nhắc lại chuyện hai người từng là bạn học, ở đối diện nhà anh, còn nói bây giờ có duyên gặp lại, rồi cùng làm một công ty, lời trong ý ngoài đều ám chỉ mong muốn hẹn hò. Liếc mắt trông thấy đi Trương cũng bắt đầu nhen nhóm ý định kết đôi, anh lập tức nhắc đến mối quan hệ giữa mình và Trầm Nguyệt Lượng, còn mời hai người sau này nhớ tham dự hôn lễ của mình, lúc đó trong xe mới an tĩnh lại.

Thế nhưng khi về nhà lại không gặp Trầm Nguyệt Lượng, lúc Lục Tinh Thần định lái về nhà thì đột nhiên Phương Nhiên chặn trước xe anh, nếu anh không thắng kịp thì có lẽ giờ đây cô ta phải nằm viện rồi.

Cô ta lớn tiếng nói Trầm Nguyệt Lượng không xứng với anh. Lục Tinh Thần không thêm đề ý tới cô ta. Phương Nhiên bồi thêm: “Anh dám cược với em không, nếu anh và em cùng xuất hiện trước mặt Trầm Nguyệt Lượng, cô ta chắc chắn sẽ khóc suốt mướt, bởi rồi không biết làm sao, phụ nữ là thế...”

“Cô ấy không yếu đuối như vậy!” Lục Tinh Thần cắt ngang, “Cô căn bản không hiểu Trầm Nguyệt Lượng, cô ấy có xứng với tôi hay không chưa đến lượt cô lên tiếng.”

“Vậy anh cược với em đi, nếu thua em sẽ thật sự buông tay, không đi tìm Trầm Nguyệt Lượng, cũng không để mẹ em nói lung tung trước mặt bác Lục.”

Lục Tinh Thần không muốn bị cô ta dây dưa mãi, cũng không muốn mẹ và Trầm Nguyệt Lượng bị vạ lây nên anh đồng ý.

“Phương Nhiên.” Lục Tinh Thần gọi một tiếng.

“Nếu cô thích tôi vì khuôn mặt này, cô có thể tìm được rất nhiều người hơn tôi. Nếu cô thích tôi vì tình cảm của tôi dành cho cô ấy, vậy thì cô nhớ kỹ rằng, vì đó là Trầm Nguyệt Lượng nên tôi mới như thế, nếu đổi thành một người khác thì tôi sẽ không bao giờ trở thành tôi của bây giờ. Do vậy, cô hãy thu hồi tâm tư, sau đó đừng bao giờ xuất hiện trước mặt chúng tôi nữa. Hoặc là ngày mai đi làm cô tự mình nộp đơn xin từ chức, hoặc là nhận lấy thư thôi việc, cô tự mình chọn.”

Phương Nhiên không dám tin: “Anh dựa vào đâu? Trong công tác em làm gì sai...”

“Không có, chỉ là tôi không thích, được không?” Lục Tinh Thần cắt ngang lời cô ta, lạnh lùng: “Cô nghĩ tôi là người công tư phân minh, không vì tình riêng mà làm trái? Phương Nhiên, căn bản cô không biết tôi là hạng người gì, không biết tôi sẽ dùng thủ đoạn nào, đây là cái giá mà cô phải trả.”

Nói xong câu đó anh không thêm liếc mắt nhìn Phương Nhiên thêm một cái nào nữa, trực tiếp ôm Trầm Nguyệt Lượng vào nhà.

*Lâm nhảm tí: Mắn chương này ức hết cả máu, Phương Nhiên mặt dày ghê gớm.

Cái này bạn Lục chỉ cần chửi thẳng vô mặt bà rằng bà là đồ tiểu tam vô liêm sỉ là tự khắc cụp đuôi chạy liên ý mà =)))

Tgia làm thêm tí cho tình cảm khăng khít, Phương Nhiên mất việc =)))

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Phương Nhiên ra thế nào đã không còn liên quan đến bọn họ nữa.

Trầm Nguyệt Lượng vừa vào nhà đã chui khỏi lồng ngực Lục Tinh Thần, nằm ỏ trên ghế salon không nói một lời. Anh cười khổ, hôm nay là anh tự mình chọc giận cô.

“Nguyệt Lượng, đi ngủ thôi.” Lục Tinh Thần gọi.

“Không ngủ, mặt trắng thì ngủ cái gì chứ? Trời tối mới là lúc ánh trăng có tinh thần nhất đấy!” Quà nhiên Trầm Nguyệt Lượng khá tức giận.

Lục Tinh Thần sờ mũi, nghĩ một hồi rồi nói: “Em không muốn biết tại sao nhiều năm như vậy rồi mà anh vẫn không bị em hạ gục sao?”

“Không muốn, anh thích thì nói.”

“...”

Lại ăn bẻ môn canh*, Lục Tinh Thần không còn nét kiêu ngạo như thường ngày mà chủ động lên tiếng: “Trầm Nguyệt Lượng, em còn nhớ lần đầu tiên em hôn anh chứ? Lúc đó anh đang làm bài tập, em ngồi đọc tiểu thuyết, bỗng nhiên em lại gần rồi nói ‘Lục Tinh Thần, anh nhận lấy!’. Anh vừa quay đầu thì em đã hôn xuống rồi. Đó là nụ hôn đầu của chúng ta, tối hôm đó anh kích động đến mất ngủ, ngày hôm sau gặp em, em lại vô cùng bình thản, còn kể với anh vừa gặp anh đẹp trai nào đó. Trầm Nguyệt Lượng, nhiều năm trôi qua, em thích đông thích tây, người lâu nhất cũng không hơn được ba tháng, người ngắn nhất bị em quên luôn trong ngày thứ hai.”

*** “Bẻ môn canh” 闭门羹 (*) là từ người thời Đường. Phùng Chí 冯贽 trong Vân Tiên tạp kí 云仙杂记 có nói, ở Tuyên Thành có một người họ Sử 史 tên Phụng 凤, chia khách ra làm mấy hạng, coi thường những người bị cự tuyệt ngoài cửa, đem cho họ một bát canh cho xong chuyện

“Bẻ môn canh” mà hiện nay thường nói mang ý nghĩa “đóng cửa không tiếp”, không liên quan gì đến món canh. (via: chuonghung.com).

“Anh nói vậy! Em đã theo đuổi anh nhiều năm như vậy, anh thấy em bỏ rơi anh, thấy em quên lãng anh chưa?” Cuối cùng Trầm Nguyệt Lượng cũng phải phản pháo, cô vốn đang chiếm thượng phong, nếu Lục Tinh Thần cứ theo đà này mà nói tiếp thì chẳng phải cô sẽ đuối lý sao?

“Đúng là em không bỏ rơi anh, cũng không lãng quên anh.” Lục Tinh Thần gật đầu: “Thế nhưng, có đúng là em cũng từng ép anh đi xin số điện thoại nam sinh khác cho em? Có phải là em khoa tay múa chân nói với anh người ta đẹp trai thế nào? Có đúng là em còn mang anh theo đi tỏ tình với người ta?”

“Cái trước thì em nhận, nhưng em không hề tỏ tình với người khác! Đó là em đi thay Chu Ninh!” Trầm Nguyệt Lượng dám làm dám chịu: “Vậy còn anh? Anh chưa từng theo đuổi em, quan hệ của chúng ta không rõ ràng, anh để nhiều nữ sinh ngày ngày bắt chuyện với anh..”

Lục Tinh Thần lắc đầu: “Trầm Nguyệt Lượng, người khác vây quanh anh, không phải do anh buộc họ làm vậy... Chi là, anh cũng sẽ không theo đuổi em”

“Anh có ý gì?”

“Nguyệt Lượng.” Lục Tinh Thần lên tiếng, anh ôm lấy cô, tựa đầu lên bả vai cô: “Em thích ăn ỉ, anh sẽ nhìn em ăn ỉ, em thích chơi, anh sẽ nhìn em chơi. Thế nhưng em ăn ỉ đủ rồi, chơi đủ rồi thì lại trở về tìm anh, xoay quanh anh. Anh sợ nếu anh theo đuổi em trước, em sẽ mau chán. Khi em cura đồ anh thành công, không còn mục tiêu nữa em sẽ chạy đi kiếm mục tiêu mới. Anh phải trói em lại mới có thể khiến con mèo như em giờ giờ phút phút nhớ đến anh.”

“Anh còn nhớ lần đầu tiên em có ý nghĩ muốn theo đuổi anh, đó là mùa hè năm nhất đại học lúc chúng ta đi học bơi, em nổi lên sắc tâm với anh. Lần thứ hai là khi ký túc xá bọn em thảo luận về vóc dáng bạn trai, ngay ngày hôm sau em đuổi theo muốn cời áo anh. Lần thứ ba là lúc tốt nghiệp, em cảm thấy mình chưa mất lần đầu tiên thì hơi xấu hổ... Đến đoạn thời gian trước, em theo đuổi anh nhiệt tình như vậy là vì cặp vợ chồng trắng – sao trong * ... Nói chung là không có lần nào đáng tin, tất cả đều giống như trò chơi của một đứa trẻ con!”

*: Trong phim Sở Kiều Truyện, tên 2 nhân vật là Tinh Nhi và Vũ Văn Nguyệt, giống như tên nhân vật chính trong truyện.

Trầm Nguyệt Lượng nghĩ lại, thực sự là có chuyện như vậy: “Nhưng mà em thích anh nên mới theo đuổi anh, tại sao em lại không theo đuổi người khác? Thứ em dành cho anh là tình nồng thiết tha, nghĩa tình sâu nặng, vững bền hơn sắt thép, tình sâu như biển...”

“Hừ!” Lục Tinh Thần hừ lạnh: “Lần đầu tiên em nói chuyện với anh về tình yêu, chính em khẳng khái nhận mình sẽ không ngu xuẩn đến mức ăn cỏ gàn hang.”

“... Vậy ... Ý anh là muốn tính sổ với em sao?!!!” Trầm Nguyệt Lượng cao giọng, phô trương thanh thế.

“Đúng!” Lục Tinh Thần gật đầu, Trầm Nguyệt Lượng đang chuẩn bị nổi giận thì nghe anh nói tiếp: “Nói tới nói lui vẫn là em có âm mưu không trong sáng với anh, nợ anh, vậy lấy thịt trả nợ.”

“... Cái này thì em đồng ý.”

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Lục Tinh Thần bỗng Trầm Nguyệt Lượng vào phòng, lúc này Trầm Nguyệt Lượng lại sợ.

“Trầm Nguyệt Lượng, em định lâm trận bỏ chạy?!” Lục Tinh Thần quay người chặn cô lại, giữ hai tay cô, đè cô lên giường.

“Không ... không phải ... không phải.” Trầm Nguyệt Lượng đảo mắt: “Thật ra trước đây em muốn đẩy ngã anh là vì muốn dùng kế gạo nấu thành cơm để dễ bề nói chuyện với mẹ Lục, nếu không em sợ mẹ Lục vẫn coi em như con gái, trước giờ chưa từng muốn em làm con dâu, chúng ta trước nên từ từ đã...”

Lục Tinh Thần cười: “Mẹ anh đã sớm biết tình cảm anh dành cho em rồi, nhưng anh nói với bà ấy rằng đừng thể hiện ra ngoài, sợ em mất tự nhiên.”

“Vậy anh không nói với em sớm một chút!” Trầm Nguyệt Lượm nổi giận, cô vì chuyện này mà lo lắng suốt một thời gian dài.

“Cho nên ... còn gì lo lắng nữa chứ? Nói hết ra nhanh đi. Không còn sớm, phải đi ngủ sớm.” Lục Tinh Thần từ trên cao nhìn xuống, bày ra biểu cảm tình thế bất buộc.

Trầm Nguyệt Lượm chớp chớp mắt không nói gì. Trước đây cô trêu chọc Lục Tinh Thần thế nào thì anh vẫn thờ ơ, suýt nữa khiến lòng tự trọng của cô rơi đầy đất, thế nhưng bây giờ anh đột nhiên chủ động thế này, trái lại, cô lại thấy ngại ngùng.

“Áo mưa! Đúng, không có áo mưa.” Trầm Nguyệt Lượm thầm khen bản thân cơ trí.

Lục Tinh Thần liếc cô, thả tay cô ra, cúi đầu mở ngăn kéo đầu giường: “Anh vẫn luôn có sẵn. Ai dè em chỉ mạnh miệng, không dám làm thật!”

“Anh còn nói em! Lần đầu tiên em chạy vào phòng anh, anh không nể nể em ra ngoài! Sau đó khóa chặt cửa, phòng em như phòng cướp.” Trầm Nguyệt Lượm nhắc lại vẫn thấy tức.

Lục Tinh Thần cười to, hôn lên môi cô: “Trừ hai ngày đầu tiên ra thì còn lại anh không hề khóa, ai ngờ em không tới nữa.”

Trầm Nguyệt Lượm định cười trên nỗi đau của anh thì điện thoại của Lục Tinh Thần reo.

“Ai mà muộn vậy rồi còn gọi cho anh, chẳng lẽ còn có Lý Nhiên, Trương Nhiên nữa?” Giọng Trầm Nguyệt Lượm chua lè.

Lục Tinh Thần trực tiếp đưa điện thoại qua cho cô nhìn, thì ra là bà Lục: “Alo, mẹ ạ.”

Anh nghe điện thoại, Trầm Nguyệt Lượm ra hiệu anh thả mình ra, rồi lại nghe anh nói: “Em Nguyệt Lượm ạ ...”

Trầm Nguyệt Lượm lập tức yên lặng, cô sợ anh nói lung tung với mẹ Lục, ai ngờ anh trả lời với bà cô ngủ rồi.

Trầm Nguyệt Lượm thấy anh nói dối không chớp mắt liền lại nổi cơn trêu hoa ghẹo nguyệt. Cô nở nụ cười gian xảo, thò bàn tay nhỏ bé vào áo sơ mi, vuốt nhẹ nơi thắt lưng.

Cô chỉ sờ loạn, không hề có kĩ xảo, vậy mà cũng đủ khiến Lục Tinh Thần nổi lửa. Có lẽ cô cũng không nhận ra, cổ ý uốn éo người cọ cọ, ánh mắt khiêu khích. All hd này của cô rơi vào mắt Lục Tinh Thần là sự mê hoặc vô tận.

“Mẹ, con thấy hơi mệt, con ngắt máy nhé!” Lục Tinh Thần nói xong liền dập máy.

Anh thật sự không khỏe, cổ họng như nóng rát, cơ thể như muốn bốc lửa.

Lúc Trầm Nguyệt Lượm tỉnh trí lại, muốn chạy trốn thì đã muộn rồi. Một người đàn ông cầm dục từ lâu, trước mắt là người phụ nữ mình yêu, sao có thể làm Liễu Hạ Huệ? Chúc Thánh này để người khác làm đi, bây giờ anh hoàn toàn là kẻ phạm trần.

“Anh .... Cho em nói một câu đã.” Trầm Nguyệt Lượm bị Lục Tinh Thần hôn đến mức đầu óc choáng váng, chợt nhớ ra một món nợ.

“Nói gì cơ?” Giọng anh khàn khàn.

“Nói là: Từ nay về sau, ngôi sao luôn luôn xoay quanh mặt trăng.” Trước đây Trầm Nguyệt Lượm luôn xun xoe bên cạnh Lục Tinh Thần, không ít người chê cười cô đảo lộn quy luật tự nhiên, để mặt trăng xoay quanh ngôi sao.

“Từ nay về sau, ngôi sao luôn luôn xoay quanh mặt trăng.” Giọng Lục Tinh Thần dứt khoát.

“Anh có thể rụt rè một chút được không hả? Không phải trước đây không chịu thừa nhận sao?”

Lục Tinh Thần đáp bằng một câu đầy ám muội: “Đừng đánh giá thấp sự vô sỉ của đàn ông.” Rồi hôn cô càng mãnh liệt hơn.

Cuối cùng Trầm Nguyệt Lượm nức nở, tự an ủi bản thân, dù sao cũng do mình tự chuốc lấy, còn làm sao được nữa? Cứ như vậy mà hưởng thụ hạnh phúc đi.

End. ♥ □ ♥ □

Bạn đang đọc truyện *Trúc Mã Đại Tác Chiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.